
PATRZADŁNIK (2) *sb m*

patrzadłnik (1), **patrzalnik** (1) *HistRzym* (1:1).

N sg patrzadłnik, patrzalnik (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

To, w co się spogląda, patrzy, wpatruje (2) : Co tho ielźcze ielst? Ielst mały pátrządłnik/ który mały pácholik. Ielst oblicza dziwnego niema żywego/ kto nań weyźrzy/ ten iego oblicze wyźrzy. Odpowiedział iey Apollon: Piękny pátrzalnik ielst zwierciádło/ to niema oblicza żywego/ á thy gdyż ná nie weyźrzyłz/ oblicze łwe w nim wyźrzyłz. *HistRzym* 25.

SBu, (KWysz)